

Testing Ground : Ida Marie Hede & Sidsel Meineche Hansen :
Salgstale fra en dødsmanager

INTRO

Til den anden samtale i serien inviterede Ida Marie Hede billedkunstner Sidsel Meineche Hansen. Her åbnede Hede aftenen med at læse en kort dramatisk dialog op, henvendt til et dødt objekt. Samtalen tog herefter udgangspunkt i Meineche Hansens værkkrop og begyndte med en kort filmvisning af henholdsvis:

Animationen No Right Way 2 Cum (2015); et feministisk 'cum shot', hvis hovedkarakter er avataren EVA v 3.0. Værket er lavet ud fra computergenererede billeder og blev til som reaktion på, at det britiske medieråd i 2014 forbød kvindelig ejakulation i britisk-produceret pornografi.

og

Love Doll Resurrect (2019); en kort stop-motion-film. Kroppen af en sexdukke genopstår fra en transportkasse, griber ud efter og skruer sit eget hoved på. Filmen vækker associationer til zombie-erotiske, koloniserede, sultne og aggressive kroppe, der loop-er i apati eller leder efter seksuel hævn.

BIOGRAFIER

Sidsel Meineche Hansen er uddannet fra Det Kgl. Danske Kunstakademi i København og Goldsmiths College i London. Meineche Hansen har i en lang række værker og udstillinger beskæftiget sig med spørgsmål relateret til pornografi og teknologi. Et udvalg af hendes soloudstillinger inkluderer: Bergen Kunsthall, Bergen; Chisenhale Gallery, London; Statens Museum for Kunst; København; Kunsthal Aarhus, Aarhus og KW Institute for Contemporary Art, Berlin. I 2022 var hun repræsenteret på Venedig Biennalen i *The Milk of Dreams*, kurateret af Cecilia Alemani.

Ida Marie Hede (f. 1980) er en dansk forfatter, dramatiker, kritiker og underviser. Hun har skrevet otte bøger og talrige dramatiske værker. Hendes praksis involverer mange kunstneriske samarbejder og udgivelser med bl.a. Cisser Mæhl, Niels Erling, Ursula Nistrup, Marie Kølbæk Iversen, Amalie Smith, Recoil Performance Group og CORPUS danse-ensemble. Hun har desuden skrevet kunstkritik for Dagbladet Information og Frieze. Hede har modtaget Statens Kunstråds treårige arbejdslegat; hendes bøger er oversat til bl.a. tysk, engelsk og svensk, og hendes seneste roman *Suget eller Vasker du vores fuckfingre med dine tårer?* blev i 2021 nomineret til Montanaprisen og Politikens Litteraturpris.

SALGSTALE FRA EN DØDSMANAGER

Jeg skal fortælle dig noget virkelig lykkeligt. Vores firma er kommet godt fra start.

Du ved da godt, hvad det er?

Har jeg slet ikke fortalt dig, hvad firmaet er endt med at hedde?

Har jeg været så distræt?

Så sløset?

Jeg har jo siddet med alt papirarbejdet... marketing... salgsmaterialet... lavet nøgleringe og limet reklameflag... mens du, min lille dukke... du har vel lagt øre og krop til... du har været mit fikspunkt, fokus for mit begær, en lille adspredelse, alle mine naturlige fantasier har jeg kastet mod dig, jeg har sprøjtet alt mit dårlige kuglepensblæk ind i alle dine åbninger...

Men okay...

Vi har kaldt vores firma Drømmelåg APS. Et godt navn. Poetisk. Drømmelåg tilbyder fuldt KOMPTENCEGIVENDE kryogenetisk nedfrysning. Lad os bare kalde det dvale. Vi tilbyder, at enhver krop, uanset tilstand og identitet, levende eller død, kan blive stedt til hvile, midlertidigt eller langvarigt, i flydende nitrogen ved en temperatur på minus 190 grader.

Du har ret. Dvalen er ikke længere for de 1%. Vi udvider...

Du bør vide det hele. Min elskede prototype? Du ligger dér så ubevægelig. Du er min forretningspartner, ikke?

Vil du høre om de nye retningslinjer? Ja, for Drømmelåg?

Vi tilbyder fx fuldkropsdvale kombineret med langtidsvale. Vælger du dén model, vil der være forøget risiko for kraniecrash og knogleknæk, hjertestop og øjenpop, hvis en medarbejder ved et uheld kommer til at vække dig. Derfor vil naturlige processer sørge for, at du vågner af dig selv. Det kan ske når som helst, om to år, om fem år, om ti år, om tredive år, om hundrede år, om tusind år.

Ind i en fremtid, ind i det usandsynlige...

Du kan vælge to forskellige kontrakter. Fuldoptimering og deloptimering med en 25-timers arbejdsuge.

Lad os tage et eksempel – en fiktiv kunde.

Synes du, vil skal tage en biologisk kvindekrop?

Synes du?

Godt, endelig blander du dig! Lad os tage nogens mor. Lad os kalde hende... MOR.

Protoypen Mor.

Mor, hun er 55 år, født i Brønderslev, hendes mor var tandplejer, hendes far var salgsdirektør i et telemarketingfirma, middelklasse, god skole. Mor, hun er fuldoptimeret, dvs. i dvale bliver intet udvundet fra hendes krop, tværtimod tilføjes østrogen og keratin, Elisabeth Arden hudplejeprodukter, Creme de la Mer, nikotin, oxypax, panodil, kollagen, tørshampoo, hårkur, urtepilller, blodfortyndende medicin, magnesium, listen er lang.

Prototypekunden Mor kan få sine sparsomme aktier i delebilsfirmaet Feels on Wheels og deres potentielle overskud indkapslet i et viff-protein i anklen, så Mors arving, hendes teenagedatter, har ret til udbetaling af sin arv den dag, Mor vågner.

Lad os tage en anden fiktiv kunde? Vi tager prototypen Papfar.

Papfar vælger deloptimering. Det er billigere. Kontrakten kan være lidt sværere at gennemskue. Vores firma-advokat plejer at give svar på alle spørgsmål over et kort zoommøde, der bliver serveret kaffe, müslibarer, proteindrikke osv. Kort sagt bliver der tilføjet visse elementer til kroppene, mens andre elementer udvindes. Lårene drænes for muskelkraft, genitalierne drænes for sæd, blodet for hvide blodlegemer.

Er det rigtigt? Har du også tænkt på det?

At udvikle en stærkere PR-strategi for Drømmelåg? Ja, nemlig! Vi er kommet godt fra start, men vi skal selvfølgelig hverve flere kunder, ekspandere. Tænk *Wolf of Wall Street*, *Succession*, tænk en vis aggressivitet. Masser af fuck-yous. Vi må hverve kunderne i deres bedste alder og fra alle områder.

Vores prototype Mor, der har nået overgangsalderen, hvorfor vil hun fryses ned? spørger du?

Hvad er hendes håb? spørger du.

Hun vil fryses ned, fordi livet har tæret på hende, fordi hun har arbejdet hele livet for andre, båret deres tallerkner ud i opvaskeren, lavet mad, skiftet bleer, vasket sutter, støvsuget værelser, købt ind, rensset afløb, pudset badekar, pustet fodbolde op, lavet konfirmationsregnskaber, tilfredsstillet sin kernefamilie, tilfredsstillet sin kernefamilie, så det må være hendes ret endelig at holde en pause, endelig at flyde ind i selvoptimeringen, ind i den fuldstændig passive myndiggørelse, det må være hendes ret – men hvordan overtaler man så hendes teenagedatter til at give slip på hende?

Vil du høre?

En Mor i dvale er stadig en Mor / Du får mere Mor for pengene med kryosøvn / Er du teen og træt af Mor? / Få mere designet nærvær med en Mor i dvale / Lær at vaske op

– overtag pligterne med et smil / Fravær er nærvær og nærvær er fravær / Intimitet er en oplevelse i hjernen / En Mor dør aldrig / En arbejdende krop kommer altid tilbage / Slet ikke død, meget mere kærlig / Familie består gennem væske / Kærlighed kender ikke kroppe / Kærlighed kender ikke tid...

Hvad synes du?

Vores stærkeste målgruppe er lige nu den krop, der frygter at ældes, den krop, der frygter at bevæge sig ind i ukneppelighedens fase, den krop, der frygter at blive tør og usynlig.

Eller måske bare den lille krop, der ønsker at tage en pause fra verdens accellererende hårdhed.

Tiden er lang og cylinderformet, måske glat eller skåret, helt sikkert ustyrlig. Hårene på tiden vender sig tit den anden retning end dén, man ville stryge dem. Sådan er det, der vil komme.

Sagen med Drømmelåg er, at man så nemt kan udvinde ny energi. Atomkraftværkerne bygges med sneglefart. Vindmøllerne rejses kun på de rette steder. Den grønne omstilling kræver lithium, kobber, mangan til de nye elektriske motorkøretøjer, de ellers bedårende mini-elbiler. Dvaleindustrien er en langt hurtigere metode. En gigantisk succes. Også som velfærdsmodel: Så mange kroppe, der ellers ikke har fundet sig rigtigt tilrette i verden, som ikke rigtig magter denne verden, som lever på andre betingelser, med andre hensyn, kan i Drømmelågs forretningsmodel leve og sove og gøre godt ind i en ukendt fremtid.

Du siger ingenting.

Er fremtiden ikke en skinnende sol?

Er vi ikke gode mennesker?

Er dvalen ikke en bæredygtig pause?

Er man ikke fri fra ideologier, så snart man er død, og hvis man bare lader som om, går det hurtigere?

Kropslitage er en naturlig konsekvens, men livet slider os jo også. Traumer og mental lidelse slider os mere, end vi tør erkende. Depression, angst og uro suger af vores overskud. Lad os overlade det til kroppen selv. Lad os overlade det til individet selv at bestemme, hvordan man vil bidrage, hvordan man vil gøre godt, hvordan man vil slides på? Er det ikke kun rimeligt?

Er du angst? Kom til Drømmelåg.

Er du afhængig? Kom til Drømmelåg.

Hvad siger du?

Vi har allerede fået gode anmeldelser på Trustpilot. Vil du gerne vide, hvad det betyder? Vil du ikke nok vide det, please?

Hør nu, hvad en af vores klienter siger.

Lyt nu bare!

Han siger:

Jeg vil bare øve mig i at dø, som om jeg sover. Jeg trækker mig tilbage, men min puls hamrer, og mit hjerte banker. Jeg tager en pause for at lade op til at overleve i livet. Jeg har aldrig levet alene før, jeg tror kun, at jeg kan leve som én krop i et system. En dag vågner jeg, så skal jeg vise mine efterladte børn alt det, der er sket i væskebadet, de skal vise mig alt det vidunderlige, der er sket i verden.

Hvad siger du, lille sukkerknald?

Du svarer ikke. Du skal ikke tirre min afhængighed af dig. Du er min elskede lille sukkerknald. Jeg kunne ikke have fundet på Mor uden dig. Når du ikke svarer, bliver jeg irriteret. Jeg taler mere. Jeg begærer dig mere. Jeg skriver længere tekster. Jeg bliver ved med at være Drømmelågs manager. Jeg bliver ved med at læse den her tekst op.

Selvfølgelig.

Og jeg bliver ved med at kalde dig nye navne, nye kælenavne, nullergris, Genopstandelsens Dukke. Sexdukken. Plastickroppen. Hævndukken. Du er min sekretær og min kassettebåndoptager.

En krop kommer til at arbejde uden at mærke, at den arbejder.

Hvad siger du?

Hvis man ikke ser den, der arbejder, så pågår arbejdet vel næsten ikke.

Nej, vel?

Arbejdet udliciteret.

Idealet er den krop, der vegeterer dér, fordybet, nedsunket i, døden, dødens svuppende slim, i døden som en virtuel rus.

Lad os sige, at du er en død dukke, men at du ikke er Chucky, og heller ikke AnnaBelle fra gyserfilmshistorien. Gyserelementet i dig er subtilt.

Synes du ikke?

Du er flad, for ingen har pustet dig op.

Nej vel?

Du er et slags arkiv over, hvad en krop kan være. Du har mund, øjne, underliv. Du er en kønnet krop, en racialiseret krop, en hærget krop, en optimeret krop, du er kroppen i døden, som du er kroppen i livet. Dine arme, ben, læber og kønslæber er lige kommet ud af opvaskemaskinen, og nu ligger du og tørrer. Din plasticilstedeværelse usynliggør dig, fordi vi har set dig så mange gange før.

Jeg både begærer dig og glemmer dig med det samme.

Lad være med at gøre det der.

Lad være med at spole dig selv baglæns.

Lad være med at skrue dit hoved af.

Lad være med at lukke luften ud af dig selv, blive en flad plasticmåtte, noget ækelt.

Lad være med at forfølge mig som en hævner.

Lad være med at agere fra gravens rand, fra din hypotetiske død.

Lad være med at skræmme børnene.

Læg dig ned i kisten.

Luk låget.

Lær dine bevægelser uden ad.

Hold din mund åben.

Jeg bevæger mine hvide tandkroner tæt på dig. Jeg kan se mig selv i dine fortænder, når du åbner munden og ler. Jeg kan se mig selv i dine øjenæbler. Jeg må tæt på: Sådan begynder jeg at bide i dine øjenvipper og øjenlåg, jeg hiver i din hud, klemmer dig over lårene, niver i dine balder. Spanker dig, som prøver jeg at rive kødet af. Din hud bliver rød og blank og grå. Jeg bliver liderlig, jeg vil have dig. Striber breder sig over din ryg, balderne ryster og svier. Jeg vil have dig til at boble af fedt. Jeg vil have dig til at blævre. Jeg ved godt, at dit fedt ikke er virkeligt. Men jeg ved også, at du altid kommer, selvom det ikke er din fantasi, fordi det netop ikke er din fantasi? Jeg holder øje med dig. Jeg holder øje med dine øjne på mig. Jeg ser mig selv udefra, og gulvet er vådt, og sengen er våd, og bordet er vådt, jeg glider ind i mig selv og ind i dig.